

“Komt nu eens zelf mee naar een eenzame plaats om alleen te zijn en rust daar wat uit...” Vrienden, ook de apostelen blijken vandaag aan vakantie toe ! Twee aan twee had Jezus hen op tocht gestuurd om Zijn blijde boodschap te gaan verkondigen. En nu brengen ze Hem verslag uit over wat ze onderweg allemaal hebben meegemaakt, over de zorgen en vragen van mensen waarmee ze werden geconfronteerd. Wat hebben ze het druk, druk gehad ! Zelfs geen tijd om te eten ! En dus, vindt Jezus, is het hoog tijd voor hen om wat rust nemen.

Over “rust” gesproken : voor christenen, is de zondag een rustdag. Met de bedoeling het doordeweekse ritme te onderbreken met een dag zonder gedoe of verplichtingen. Nu komen wij daar niet altijd aan toe. Veel mensen ondernemen juist op dié dag vanalles, stoppen hem vol met activiteiten en afspraken. Eigenlijk zijn wij graag bezig en willen graag bezig gehouden worden. Het leven lijkt pas de moeite wanneer je actief bent. Wij zijn westerlingen...

Toch moeten wij toegeven dat er ook zo iets bestaat als : rustig werken, rustig met elkaar praten. Bij rustige arbeid gebeurt er misschien méér dan tijdens een haastige klus. En tijdens een rustig gesprek worden er misschien zinnellere dingen gezegd dan tijdens een fel debat...

Wanneer Jezus tegen zijn overactieve vrienden zegt : “Rust daar wat uit”, dan bedoelt Hij : “Zet in jullie drukke leven een stapje terug ! Zodat God weerom wat dichterbij kan komen !” Het is inderdaad zo – ook hier bij ons - dat, wanneer het stormt in ons hoofd, stormt in onze samenleving : dat dan het Godsbesef in de verdrukking komt...

Een tot rust gekomen mens kan ontdekken wat de betekenis is van zijn leven, ontdekken dat het goed is... dat hij er is ! Ook in de ogen van God. Want Die heeft elk van ons nodig voor dat beetje vrede, dat beetje begrip voor de ander, de lach die iemand opvrolijkt, dat ene goede woord dat iemand weer nieuwe moed geeft.

De eerste week van Juli ben ik wat gaan uitrusten in een klooster in de Ardennen. Daar las ik in een boek het volgende : “Dat de zaken er voor u en mij niet zo slecht voorstaan als mogelijk was geweest, is voor de helft te danken aan mensen die getrouw in het verborgene leven en die rusten in graven die niemand bezoekt...” (Leven in Volheid – Timothy Radcliffe) M.a.w. : de stille goedheid van ongekende mensen – zoals wij – die stille goedheid brengt meer teweeg aan positiviteit, méér dan die ongekende mensen zelf doorhebben. Of doorhadden... En dan denk ik daarbij : stille goedheid, een positieve mentaliteit, wijsheid ook, groeit in de wieg van de rust...

“Rust daar wat uit...” : laat ons toch maar even stil staan bij die raadgeving van Jezus ! Vooral nu : in deze vakantietijd en op (de vooravond van) deze zondag-rustdag... Amen.